

Duhové listí

jaro 2011

Duha Kopretina Plzeň

Čtvrtletník - vydává Duha, sdružení dětí a mládeže pro volný čas, přírodu a recesi.

Redakce: Jana Šoupalová, soupalova@duha.cz, Gracián Svačina, svacina@duha.cz

Editor: Standa Vítek, admin@duha.cz

Příspěvky v Duhovém listí popisují dění ve sdružení od prosince 2010 do března 2011.

Co na to Duha?

Hanka Konopiská, ekonomka, ÚKD: Účetnictví pro dužiny – pomůžu

Bylo to takové hektické období – i když které není? Učila jsem se rozpočtovat evropské strukturální fondy a k mé radosti se mi to povedlo, dodělávám věci pro účetní uzávěrku, připravuju inventarizaci, podařilo se mi sehnat pro dužiny za dobrou cenu knížky z edice Pevnost, zjistila jsem, že skauti mají zajímavé publikace o hospodaření, které by se nám v Duze taky šikly. Chystám se na lov knížek o excelu a pošlu je všem, kteří tápou při vyúčtování nad formátováním tabulek, podařilo se mi neumořit kytky v kanceláři a včas je zalít, ještěže užovka se svlékla zcela sama, kůže je k vidění na mém stole a děkuju všem, kteří do kanceláře psali, že nám děkují za zaslání placky a vlajky....

Marta Školkayová, prezidentka: Vzdělávání Duháků na prvním místě

Snažím se najít vhodný termín pro setkání Duhovky to je první, co mě napadlo, když jsem se zamyslela, co v tento okamžik dělám. Ale potom se to začalo hrnout jako lavina. Chtěla bych ještě lépe a více zapojit školící centra a začít spolupracovat na propracovaném společném systému vzdělávání a výchovy duháků. Další úkol, s kterým bych se ráda vypořádala je jak nejlépe zapojit a analyzovat vzoreček pro rozdělování dotací, tak jak jsme se domluvili na Velké Duze. Čekám na odpověď PPČR na můj dopis, kde jsem navrhovala společné setkání. A k tomu jedním s jinými sdruženími a reprezentuju Duhu.

Gracián Svačina, člen Duhovky: Duhové listí a být féroví

Pro mě je vlastně všechno nové. Poprvé jsem si vyzkoušel jaké to je sedět v Duhovce. Potom jsem poprvé zvedl ruku. A pak jsem se našel. Rád bych vrátil pěknou tvář Duhovému listí, protože si to zaslouží. Mám zkušenosti z Duhy- Zámeček, která vydává časopis Zámeček. Kdybyste měli nápady, co zlepšit a co dělat jinak určitě nám napište. Postupně budeme pracovat na tom, aby Duhové listí bylo opravdu duhové. Kromě Duhového listí jsou věci, které se mi v Duze nelíbí. Nyní probíhá šetření Malé duhy jedné z dužin. Podrobně sleduji šetření, chtěl bych, abychom všem měřili stejně a férově. O výsledku vám napíšeme.

Peter Boss Suja, viceprezident: Dužiny, využívejte Budišovice

Moje funkční období začalo 28. 11. 2009 – po jednání Velké Duhy. Mám na starost rezort – Investice a majetek v Duze. A co se povedlo? V roce 2010 se povedlo stabilizovat dění kolem TZ Budišovice. Rád bych v roce 2011 zapracoval na identitě dužin k této TZ. Aby se nebáli a začaly ji využívat pro své dužinové akce. A investiční akce z roku 2010 dotáhl se zainteresovanými dužinami do konce – i po stránce administrativní a splnění podmínek MŠMT a smlouvy mezi Duhou a dužinou, která investiční prostředky v roce 2010 obdržela. Jsou to spíš už jen kosmetické úpravy konkrétních prostor.

Zahájilo se jednání ohledně TZ Sedliště – kde nás čeká ještě spousta práce při zabezpečení finančních prostředků na nutné rekonstrukce budov a chatek. V roce 2011- Duhová Brána 6. – 8. 5. 2011, Duhový most– 23. – 25. 9. 2011- kde o konkrétní podobě se začalo jednat s dužinou Modrá Střelka. Pak už tradičně, pro některé dužiny Duhový den – 28. 9. 2011 a VD – 26. 11. 2011. (jestli bude VD jednodenní či vícedenní – to je ještě v jednání)

Perfektně proměněná šance

Dobrý den všem lidem v Duze, ahoj všem duhovým holkám a duhovým klukům! To není článek ze sportovní rubriky, to je Vaše famózní odpověď na výzvu, kterou Vám Duhovka předkládá už desátý měsíc. Píšu o naší – vaší hře z duhových internetových stránek, o Duhových cestách.

Za 10 měsíců jsme se společně, sice jen virtuálně, podívali do krásných míst naší republiky, dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací o věcech někdy běžných, někdy tajemných. Díky této hře jsme se společně podívali na spousty dužinových internetových stránek. Autor celé hry – Jan Krátký „Plašan“ pokládá soutěžní otázky šikovně, že se odpověď dá nalézt jen na webových stránkách dužin. Díky ti Honzo za to. Díky těmto návštěvám, se úroveň některých 3w stránek dužin zlepšila, minimálně v tom, že jsou aktuální. Mě osobně na některých stránkách chybí viditelně logo Duhy, ale i to se časem, věřím, změní..

Dozvíme se něco o duhových holkách a klucích

Ale zpět na Cesty – ze začátku nic moc, jako kdybyste se báli, či styděli. Nebo, že byste o tom nevěděli? No každý z nás, kdo čtete tento článek, máme na pomalém startu této hry svůj podíl. Jsem přesvědčen, že v některých dužinách, ještě pořád děti netuší, že by mohly soutěžit, něco vyhrát, ale hlavně se dozvědet víc o Duze, víc o spoustě akcí „konkurenčních“ či spřáte-

lených dužin. Ale hlavně se dozvědět něco o duhových holkách a duhových klucích, kteří taky připravují spoustu perfektních akcí. Čím máme blíže ke konci soutěže (a to ve mně vyvolává smutek), tím je účast „hráčů“ lepší (a to mně dělá radost a vrací motivaci). Mám velikou radost z nového grafického ztvárnění výsledků účasti v této hře. Říká se tomu koláčový graf. Dovolím si pro tento článek použít název „frgálový graf“. Frgál přes celý monitor – bomba. Děkuji webmastrovi, Staníkovi.

Přehlednou statistiku najdete na konci stránky již proběhlého kola.

Poděkování patří i za tento frgál plný různých příchutí dle soutěžících dužin do kanceláře, Jani děkuji. No a samo sebou, že ten frgál „chutná“ duhově, díky Vám všem, kteří dáváte možnost se do soutěže zapojit členům Duhy, s kterými pracujete ve vašich dužinách. Informujete je, motivujete je, aby se zapojili do Duhových cest.

Osada Sandonorico dvakrát v řadě zvítězila v Duhových cestách

Dagmar Skotáková z Duhy Osada Sandonorico je vítězkou 10. kola celoduhové hry Duhové cesty. Patřila mezi hráče, kteří v proběhlém kole správně odpověděli na všechny otázky o Libereckém kraji a štěstí při ní stálo při losování Duhovky ze správných odpovědí. Nutno zmínit, že Duha Osada Sandonorico získala dvě ocenění během měsíce, vítěznou trofej se mohla pochlubit už v devátém kole naší hry. Ze správných odpovědí 9. kola Duhových cest (autor Honza Plašan Krátký) byl vylosován šťastný výherce Jiří Dubovov. Na fotografii ji předává cenu předseda Duhy Osada Sandonorico Petr Mynář.

Zareagovali jste přímo ďábelsky

Přečetl jsem si článek na stránkách Duhy od Hryzala z dužiny Duha Křišťál Lutín. Ne jen o tom, jak vítězí v této hře, jakou má radost z duhového trička. Ale i o tom jak dokázal celoduhovou hru využít k aktivaci dužin v Olomouckém kraji. Mám kolem páteře takový krásný pocit, když si to čtu. A jsem plný očekávání, kolik Olomouckých dužin dokáže pozitivně reagovat na Hryzalovu výzvu a kolik se jich zapojí do jeho malé hry. Věřím, že to nebudou jen Tuláci z Olomouce a Křišťál z Lutína! Hryzale, k výhře gratuluji, doufám, že ti Lenocka k tomu triku, co jsi vyhrál, přidala Křišťálový dort. A za nápad a výzvu olomouckým dužinám ti děkuji. Děkuji vám všem, kteří svoji účastí ve hře, pomáháte tvořit herní a soutěžní atmosféru a že bude hrát, i když vás zrovna na duhovce z osudí správných odpovědí nevytáhne. První může být jen jeden, ale vítězi jsme všichni, kteří hrájeme.

Peter „Boss“ Suja, viceprezident Duhy

Radost z Duhové štafety pořád trvá

Petr Hryzal Doseděl (19 let) z Duhy Křišťál je prozatím nejmladší z oceněných dobrovolných vedoucích Duhy. Na 23. Velké Duze v listopadu 2010 převzal Duhovou štafetu z rukou prezidentky Marty Školokayové.

Ahoj, Hryzale, letos tě čeká docela náročný rok, jak se cítíš? Můžeš trošinku naznačit plány?

Plány? Projít čtvrťákem, odmaturovat, dostat se na vysokou a pak si maximálně užít letní prázdniny. Jakmile trošku poleví studium, určitě se chci v plné síle vrátit k oddílu. Už aby to tady bylo!

Stíháš teď ještě nějaké akce?

Bohužel, je to bída. Není to dlouho, co jsme se vrátili ze zimního tábora, na kterém jsem se hodně podílel, ale vyhlídky do tohoto školního roku jsou špatné. Neříkám žádné – nějakou tu akci ještě určitě zvládnou!

Na co se během roku (letos, nebo pravidelně) těšíš?

Jak se to vezme, každý den se hodně těším na poslední zvonění ve škole, kdy budu moct vypadnout z lavice. Mezi moje nejoblíbenější akce patří určitě ty tradiční, které se každý rok opakují – ať už termínem, tématem nebo místem. Jsou to akce, kdy už po skončení přemýšlím, jaké to bude příště.

Na Velké Duze v roce 2008 byla poprvé rozdána ocenění dobrovolníkům Duhy. Duhou se rozběhla Duhová štafeta – pět členů Duhy bylo symbolicky odměněno za svůj přínos organizaci, v dalším roce to byli oni, kdo předávali pomyslný štafetový kolík dalšímu členovi Duhy a vyslovili uznání někomu, o kom vědí, že je inspirací pro své okolí, vyjádřili úctu k jeho či její dobrovolnické práci a rozvoji hodnot sdružení. Členové Duhy se Duhovou štafetou vzájemně povzbuzují k dalším aktivitám a radují se z duhových úspěchů. V současné době je v Duze patnáct dobrovolníků, vedoucích dětí a mládeže, oceněných Duhovou štafetou. Letos přibude dalších pět

Co byl pro tebe impuls, že jsi se rozhodl, že budeš jednou připravovat akce pro jiné děti? Neptají se tě někdy kamarádi, proč to děláš? Co jim na to říkáš?

Od devíti let jezdím na tábory, výpravy, chodím na schůzky. V 15ti to prostě přišlo tak nějak samo. První schůzka pod dohledem Lenočky, první vlastní víkendovka - na tu rád vzpomínám doteď – strávil jsem přípravou snad desítky hodin. A povedla se! Všichni byli spokojeni (nebo se alespoň tak tvářili) a všem se tam líbilo. Bylo to prima nakopnutí k další činnosti. Ptají, neptají – nevím, neuvědomuju si to, nicméně je to věc,

která mě baví a užívám si ji. A právě to, že „Mě to prostě baví!“ by asi byla i odpověď na otázku „Proč to dělám?“ – stručné, ale výstižné!

Rok 2011 je rokem dobrovolnictví - co je nejdůležitější hodnotou dobrovolnictví a proč myslíš, že ji někteří lidé v sobě mají a jiní ne?

Uff... Zapeklitá otázka – o hodnotách dobrovolnictví nic nevím a to, proč někdo je dobrovolník a někdo není? Proč někdo po nocích vymetá kluby a někdo sedí doma u počítače? Proč se někdo celý dny učí a někdo sotva otevře učebnici ve škole? Záleží zkrátka asi na osobnosti a potřebách člověka...

Nicméně tvrdím, že nedobrovolníci neví, o co přichází :o)!

Máš nějaké přání, které by sis někdy rád splnil?

Určitě ano, ale v rychlosti mě žádné nenapadá ... (pár minut přemýšlení) ... pořád mě žádné nenapadá – asi žádný přání nemám.

Myslíš si, že by se dobrovolníci pracující s dětmi a mládeží měli vzdělávat? Z jakého důvodu a v jakých oblastech?

Vzdělávat by se určitě měli! Ještě před pár týdny, než jsem byl na jednom školení bych napsal opak. Teď píšu vzdělavějte se! Nejen, že se naučíte věci, které vám budou užitečné, seznámíte se s novými lidmi ... ale určitě se pobavíte! Ano, i vzdělávání je vlastně zábava!

Pozn. Hryzal byl na duhovém školení Klíčů pro život Vedoucích dětí a mládeže se zaměřením na všeobecné aktivity (nad 18 let).

Co tě napadlo, když jsi se dozvěděl, že budeš dalším držitelem Duhové štafety?

„Co? Kdo? Já? Kdo to řekl? Proč já?“ ... No, snad jsem shrnul všechny otázky, které se mi honily hlavou... Byl jsem hodně překvapený!

Měl jsi radost?

Radost přišla, až jsem se trochu vzpamatoval a uvědomil si, co to vlastně znamená. A pořád trvá.

Díváš se kolem sebe, kdo bude tvým následovníkem?

Dívám, ale bude to těžké.

Co by jsi popřál Duze, vaší dužině, sobě, nám všem?

Všechno nejlepší :) ... Dobře, teď to trochu zkonkretizuju!

Duze bych určitě rád popřál větší slávu a známost na veřejnosti. Když někdo řekne Duha, aby každému prolétla hlavou myšlenka obsahující organizaci, která zastřešuje spoustu oddílů, které dělají samé super věci!

Křišťálu? Ať se drží! A vydrží! ... Jak už bylo zmíněno, nemám teď na oddíl tolik času, kolik bych chtěl. Přál bych si, až se vrátím, aby všechno fungovalo minimálně tak dobře, jak to funguje teď...

Sobě? To se může? Jestli jo, tak asi hlavně studijní úspěchy.

Vám všem přeju, ať už děláte v Duze, dužinách, nebo kdekoli v dobrovolnickém sektoru – vydržte! Dělejte to, co vás baví a pomáhejte tak svému okolí.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor s Hryzalem na dálku vedla Jana Šoupalová

Zimní Tamjdem v Ašrámu

O víkendu 18. – 20. února jsme s Tamjdemem letos poprvé (ale určitě ne naposled) vyrazili za jógou do Šrí Devrípuďží Ašrámu ve Žďárce u Skutče. Sešlo se nás dost, celkem čtrnáct pohodových dobrovolníků. Naplánované bylo hlavně dělání dřeva, takže jsme sekali, řezali, káceli, nosili, sbírali, lámali, vozili, skládali a rovnali dřevo, klacíky i dřívka. S jistotou můžeme prohlásit, že díky nám v ašrámu určitě nezmrznou!

Krom toho jsme se ještě dali do boje s místními krtky, kterých tu musí bydlet celá kolonie, soudě podle neuvěřitelného množství krtinců, které jsme se snažili srovnat se zemí. A konečně jsme také hrabali a pálili trávu nebo vozili kameny od potoka. Každé ráno jsme měli rozcvičku v podobě hodinového cvičení jógy a v sobotu večer povídání s Honzou (mistrem jogínem), který nám řekl spoustu zajímavých věcí o józe a ašrámu. Samozřejmě jsme si udělali i čas na hry, i na večerní procházku do hospůdky vzdálené 30 minut chůze.

Tak zase brzy na viděnou, ašráme!

Verča Haasová, spoluorganizátorka tohoto Tamjdemu

Pojedte na předjarní a první jarní Tamjdemy

Trochu jiné dobrovolnické víkendy nabízí mladým lidem projekt Tamjdem, který pořádá Duha. V rámci tohoto projektu se skupina dobrovolníků vydává o víkendech do zajímavých českých nevládních organizací, do různých koutů České republiky, vstříc dobrovolnickým zážitkům.

S Tamjdemem máte příležitost potkat otevřené mladé lidi a evropské dobrovolníky, lépe poznat, jak fungují české nevládní organizace, lidi, kteří je vedou a pomoci jim v jejich práci.

ci, dozvědět se více odborných informací z daného oboru a vyzkoušet si různé profese. Staňte se přes víkend trochu jiným dobrovolníkem. Na plánované víkendové akce a podrobnosti o datech a podmínkách se můžete podívat na <http://www.trochujinak.cz/tamjdem/tamjdem/>.

Tamjdem je projektem dobrovolnické služby akreditovaným Ministerstvem vnitra ČR.

Markéta Votavová, koordinátorka projektu Tamjdem,
tamjdem(at)duha.cz
www.trochujinak.cz, tel.: 234 621 374
Duha, Senovážné nám. 24, Praha 1

Cakov z pohledu profesorky McGonagalové

Duha Tuláci: Žáci i přes nepřízeň počasí (moc sněhu) dorazili do naší Školy čar a kouzel v Bradavicích v pořádku. Nepřijel pouze jeden žák (Vojta), který se asi dva dny před odjezdem pokusil vypořádat s čínským ohniváčem (ti, kdo neznají tohle dračí plemeno, necht' o tom raději pomlčí a co nejdříve si to nastudují v knize Fantastická zvířata a kde je najít od Mloka Scamandera). Jeho mudlovští rodiče asi nevědí, že naše ošetřovatelka madam Pomfreyová prošla speciálním kurzem léčení následků boje s drakem.

První den proběhl celkem úspěšně. Po zařazení do kolejí (Nebelvír, Havraspár, Mrzimor a Zmijozel) se studenti věnovali zadaným společným aktivitám, aby se lépe poznali. Potom začala výuka. První byla hodina obrany proti černé magii, ve které měli za úkol co nejdříve poznat protivníka. Při přecházení mezi učebnami zjistili, že se postavy na obrazech hýbou a mohou přecházet z rámu do rámu. Pokaždé, když se s některou z nich pokusili mluvit, utekla jim. Následovala hodina kouzelných formulí, vedená profesorem Kratiknotem. Žáci měli za úkol naučit se kouzlo vingaridium leviossa a přimět tak obyčejný koberec létat. Těm úspěšnějším se dokonce podařilo tento koberec pod sebou obrátit na ruby. Večer zakončili studenti výrobou svých košťat, aby se mohli na druhý den utkat ve famfrpálu. Osobně považují tento den za úspěšný, i přesto, že jedna studentka onemocněla dračími spalničkami, což je jedno z nejhorších onemocnění. Proto si pro ni musela její matka přiletět a dohlédnout na to, aby byla její dcera převezena do Nemocnice svatého Munga pro všechny kouzelnické choroby a úrazy.

Zachránili jsme je z trolího zakletí

Druhého dne pokračovala výuka podle plánu. Studenti se účastnili hodin astronomie a létání. Objevili tajemné zrcadlo z Erisedu a na hodině péče o kouzelné tvory přenášeli draky do bezpečí. Vyrazili také prozkoumat zdejší hrad a z obavy z toho, že se ztratí, chodili jen po vyznačených chodbách. Během svých „průzkumných výprav“ hledali duchy, kteří jim měli pomoci s vyřešením jisté záhady. Duchové je pak navedli směrem do Komnaty nejvyšší potřeby, kde objevili balíček kouzelnických karet, mezi nimiž byla i ta Albuse Brumbála. Podle ní zjistili, že tajemný balíček, který se někdo u Gringottových (kouzelnická banka) pokusil ukrást, pravděpodobně obsahoval kámen mudrců. Po vynikajícím obědu, který připravili domácí skřítkové, pokračovala každodenní rutina. Žáci napřed museli osvobodit své kamarády z trolího zajetí. To se jim naštěstí povedlo. Kdo ví, co by se stalo v opačném případě – trolové jsou strašně nepředvídatelní.

Hagrid nám poslal vzkaz...

V podvečer probíhal turnaj ve famfrpálu a v kouzelnických šachách. Po skončení turnaje se žáci rozhodli vyzkoušet kouzla, která si sami vymysleli. Skončilo to ale katastrofou. Při vyřčení všech kouzel se totiž najednou objevily příšery z pekla – čerti. S nimi naštěstí ale přišli i andělé a Mikuláš. Všichni to přežili ve zdraví, ale museli jsme hodně prosit, aby nám vrátili jednoho obzvláště zlobivého studenta – Hryzala. Po té bylo potřeba žáky pořádně uklidnit. S profes-

sorským sborem jsme se proto rozhodli zahrát jim na kouzelnou harfu. Během hraní se ale postupně začaly jednotlivé koleje vytrácet. Hagrid jim totiž poslal vzkaz, že se mají vydat za kamenem mudrců. Někdo se ho prý snaží ukrást. A tak teda šli (samozřejmě bez našeho vědomí – nikdy bychom je nepustili v noci samotné do lesa). Museli projít několika úkoly, které byly na případného zloděje nastroženy. Zpívali Chloupkovi, hledali správný klíč, bojovali s trole, míchali kouzelný lektvar a nakonec čelili záhadě zrcadla z Erisedu, které kámen ukrývalo. Během celé jejich cesty jim pomáhalo tajemné světlo. Naštěstí všechno dobře dopadlo. Kámen byl předán řediteli školy a žáci byli ošetřeni madam Pomfreyovou.

A kdo nakonec vyhrál školní pohár? Mrzimor a Nebelvír.
Zapsala Katóba, Katka Palová, Duha Tuláci

Dovětek: výše uvedené vyprávění z naší „webové kroniky“ popisuje prosincovou víkendovou akci /3.-5.12.2010/, která bývala tradičně „Mikulášská“, tedy plná čertů a pekla. Naše mladá debutantka v roli organizátora vícedenní akce tuto tradici pojala po svém – čerty, andělíky a Mikuláše nechala jakoby omylem vyčarovat studenty Bradavic jen na krátkou chvíli a celý zbytek víkendovky prožila se svými svěřenci v pomyslném světě kouzelnických učňů – i tak lze „ctít tradice“. Nutno však říci, že se jí víkendovka povedla a opravdu zabodovala... Skutečně se hrál famfrpál, akorát se teda při něm nelétalo – děsně však z něj bolely nohy, kterými jste po celý zápas museli svírat vlastnoručně vyrobená košťata...kouzelné harfy byly ve skutečnosti kytarami, na které ovšem opravdu kouzelně hráli naši chlapci a byl i létající koberec /teda skorolétající/–zkuste si zahrát: na zemi deka, prostěradlo apod. a na něm stojí soutěžní tým. Jeho úkolem

je převrátit tu deku na ruby tak, aby nikdo ze soutěžících nešlápl nohou na zem...anebo živé obrazy: dvě družstva proti sobě, mezi nimi deka, jedno družstvo na druhé nevidí. Střídavě k dece posílají obě družstva hráče. Deku se spustí na zem a kdo vykřikne první jméno svého protějšku – má bod. /Hra je nejlepší jako seznamovačka/. To se jeden někdy diví jak si nemůže vzpomenout, ale hlavně – je u toho spousta legrace. Pro mne osobně však největším zážitkem byla závěrečná noční hra – všude spousta sněhu, skoro úplně zmrzlí strážci jednotlivých úkolů, tajemné světlo ukazující směr do neznáma i vychytávky úkolů na stanovištích, najdi správný klíč do zámku, když je vše od sněhu a zamrzlé/, zrcadlo z Erisedu, které by se snažilo sebevíc, některým ukazovalo vše možné, jen ne směr úkrytu kamene mudrců a ten byl mnohdy nechtě zadupán do sněhu zoufalými hledači a ještě zoufalejší byl strážce tohoto stanoviště zodpovídající za „funkčnost“ zrcadla i za kámen mudrců /přivezený až z Jadranu/, bylo to oboustranně děsně napínavé, ale o tom zas někdy jindy...

Oliška, Duha Tuláci

Lednová olomoucká Regionální uzlařská regata

Duha Tuláci: V sobotu 15. ledna jsme se utkali s Duhou Rysi a Cassiopeou z karvinska na tradiční Regionální uzlařské regatě o tituly uzlařských mistrů. Pravda, konkurenčních oddílů nějak ubývá, ale naši tradiční soupeři nám nedali nic zadarmo. Zastoupení jsme měli ve všech kategoriích, dokonce i v

Den NATO na letišti v Ostravě

Duha Arnika: Den NATO, spojený se Dnem vzdušných sil Armády ČR, je velká mezinárodní akce na letišti Leoše Janáčka Ostrava-Mošnov. Koná se vždy třetí sobotu v září (naposledy 18. 9. 2010) a prezentují se na ni prostředky pro zajištění bezpečnosti jednotlivých členů NATO. Hlavní důraz je dán na leteckou techniku, ale široce jsou zde zastoupeny i prezentace těžké vojenské, policejní i záchranářské techniky, vč. prezentace výzbroje, výstroje a vybavení útvarů.

Významnou část tvoří i aktivní ukázky výcviku speciálních jednotek (vojenských, policejních, i záchranářských) a letecké ukázky.

Program byl velice zajímavý, dokonce tak, že jsme opravdu nezvládli vše projít, natož si vše vyzkoušet. Přesto jsme zažili báječný slunný den, opravdu hodně nabitý zajímavými věcmi. Největšího zájmu naší skupiny se jevily stanoviště vojáků a policistů. Tam jsme se zdrželi nejvíc – a pořádně jsme si to i užili. Akce se opravdu hodně povedla a za rok se těším na další.

David Gajdošík

Zasedání Národního parlamentu dětí a mládeže

Zasedání Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM) za účasti osmdesáti zvolených dětí a mládeže z krajských a městských parlamentů dětí a mládeže z 11 krajů ČR se konalo 13. - 17. listopadu 2010 v Praze. Národní parlament dětí a mládeže pracuje již od roku 1998 a pravidelně se na podzim schází ke svému zasedání, které má svá stěžejní témata. Pro rok 2010 si mladí zvolili za svá témata volby a občanská společnost, mezilidské vztahy a státní maturita.

NPDM s usnesením pracuje celý následující rok, kdy k jednotlivým bodům pořádá veřejné diskuse, workshopy, infor-

Mořských vlčích se utkala s Doktorem naše vrchní mistrová a majitelka několika oddílových rekordů - Luciper. A vyhrála!

Nejlepší čas se podařil Tarzanovi a je tu opět nový oddílový rekord, 17, 55. Ten se bude opravdu těžko zdolávat. Další "zlatou" si odnáší Pavouk a máme i druhá a třetí místa. Celkově zabodovali všichni. Podařily se moc pěkné časy a i když to nebyl hned boj o první místa, jsme spokojeni a pochvala patří všem. Překvapili zejména nováčci Oblak, Romča a Marta, kteří teprve nedávno vůbec zvládli techniku vázání uzlů a v sobotu už dosáhli na medaile. Ke skvělým časům určitě hodně pomohl Tépátek /klubový pátek/, kde se uzlovalo do roztrhání uzlovaček.. Měli jsme celkem 17 "želízek v ohni", zúčastnil se i Vojtíšek, který sice nezavodil, ale statečně bojoval s malou Nikolkou celé dopoledne a uzloval tak asi ze všech Tuláků nejvíc (pokud se mu nepodařilo někde před neoblomnou Luciperkou schovat. Ta se totiž rozhodla z něj udělat mistra příští uzlařské regaty). Po tuhém uzlařském zápolení jsme si ještě trochu zasportovali, abychom zklidnili nervy. Tři zlaté je slušný „úlovek“!

Pavouk /Lodníci/ 00:24,92

Luciper /Mořští vlci/ 00:21,30

Tarzan /Kadeti/ 00:17,55

Nikolka a Vojtíšek mimo soutěž uvázali všech šest uzlů ...

Bigoněk, Duha Tuláci

mační kampaně aj. aktivity nejen pro své vrstevníky. Byli bychom velmi rádi, kdybyste se s Usnesením NPDM seznámili a popřípadě nám na něj zaslali reakci. Zpětná vazba je pro zástupce Národního parlamentu dětí a mládeže velmi důležitá. Přejeme Vám úspěšný rok 2011 a těšíme se na případnou spolupráci. Za Národní parlament dětí a mládeže Jana Votavová vedoucí programu Participace koordinátorka Národního parlamentu dětí a mládeže votavova(at)participace.cz

Víkendovka Duhy Paprsek

Poslední lednový víkend strávili členové Paprsku na víkendovce v Bolaticích. Zázemí nám poskytla oblíbená turistická základna Vesmír.

V sobotu dopoledne jsme navštívili aquapark v Kravařích, kde jsme se vyřádili na tobogánu, v divoké řece, vířivce i na jiných atrakcích. Odpoledne jsme nejprve vytvářeli ozdoby na tužky s pomocí malých polystyrénových kuliček a na vzduchu tvrdnoucí hmoty Fun Clay, která je podobná plastelině. Později jsme se věnovali hrám v klubovně, z nichž některé byly úplně nové, večer jsme si zazpívali táborské písničky u kytary. Celá víkendovka se pohodově vyvedla.

Michal a Karolína Brunclíkovi

Deskové hry, vánoce a vyhodnocení roku

Duha Kopretina: Už je tu poslední akce v tomto roce. Stromček už předem nazdobila Jíťa, dárečky pod ním připravila Kačka a já jsem pro všechny připravila trička a pro nejlepší z nejlepších žluté kvítky a březové lístky. V klubovně se postupně scházíme jako šváby na pivo. Vzhledem k tomu, že předávání dárečků a celkové vyhodnocení roku je vyhlášeno až od páté hodiny odpolední, je opravdu na každém, kdy se dostaví, jak dlouho si chce před touto slávou přijít zahrát nebo jen tak poklábosit u cukroví. Mimo hraní deskových a karetých her, jsme si zahráli i náš oblíbený fotbálek, air-hockey a šipky. Někteří se pustili také do polštářového a míčkového boje. Potom jsme si začali předávat dárečky, které nám přinesl Ježíšek pod stromček. Nejprve jsme obdarovali ty nejmenší, pak náctileté a nakonec dostali drobnůstku i instruktoři, vedoucí a dospělí. Vyhodnotili jsme nejlepšího instruktora, kterým se stala pro tento rok Alenka Nováčková a získala poukázku na nákup zimní lyžařské bundy v hodnotě 2000,- Kč.

Martina Václavovičová

Nadešel čas k udělování březových lístků.

Duha Kopretina: Klárka Vozechová, Míra Bulka a Andrejka Paslavská získali zelený březový lístek – 1. stupeň – za ochotu a spolupráci. Za trvalou pomoc mladším a za pomoc při organizaci her a soutěží získala Alenka Nováčková světlomodrý březový lístek – 2. stupeň. Za pomoc při organizaci akcí a za skvělý přístup k dětem a neustálou pomoc všem ostatním vedoucím získal Martin Draský tmavěmodrý březový lístek – 3. stupeň. Za vynikající práci a vedení v naší organizaci Duha Kopretina Plzeň získala Kačka Dobiášová žlutý březový lístek – 4. stupeň.

Žlutý kvítek, který byl udělen Víťovi Rothovi, Honzovi Stěhulovi a Kristýnce Vostracké, jsme spolu s udělovacím dekretem a odznáčkem předávali těm, kteří jsou opravdu snaživí a

podle našeho mínění se snaží žít podle zásad žlutého kvítku.

Jako posledním překvapením bylo rozdávání našich Kopretinových triček. Každý z účastníků si řekl svou velikost a obdržel nachystané tričko, kde na přední straně je krásný obrázek kostičky s nápisem: „Hejbní kostrou“ a na zadní straně máme logo našeho sdružení s kopretinou a webovou stránkou.

Martina Václavovičová

Na Kopečku u stromečku aneb o vánočních tradicích Tuláků

Duha Tuláci: Stojí tam už mnoho let. Napřed byl maličký, že jsme mohli nazdobit všechny jeho větve, teď už zavěšujeme ozdoby jen na ty spodní, jinak by na ně lesní zvěř nedosáhla. Řeč je o tuláckém vánočním stromku na Svatém Kopečku u Olomouce. Tam, věrni oddílovým tradicím, každoročně společně vyrážíme. Není to žádný krasavec, ale snad už patří k nám, rostete s námi a trpělivě na nás čeká. Na závěr tichý pokřik – jsme v lese – a pak už útokem berem cukrárnu u kostela – i to je tradice. Kouzlo Vánoc nám bíle podbarvila matka příroda. Loni přšelo, letos krásně sněží. Tak se ani zpátky do města moc nechce. Fakt byl letos bohatý Ježíšek, byli jsme moc hodní!!

Bigoněk

Maškarní Duhy Kopretiny

Přes 160 účastníků si nenechalo ujít maškarní bál pořádaný v Plzni Duhou Kopretinou za finančního příspěvku Plzeňského kraje a firmy Kerio Technologies a.s. Létající motýlci a berušky, líbezné kočky a pohádkové princezny, tygříci a opice, ale i hrůzostrašná mumie, piráti, indiáni a dáblici zaplnili v neděli 27. února celou tělocvičnu 11. základní školy.

Už u vchodu pro zvané čekali drobné dárečky – magnetky a odznáčky sdružení Duha a knížky pro děti. Po převlečení do masek jsme všichni zavítali do balónky vyzdobené tělocvičny. Celou akci doprovázel náš skvělý moderátor – Pavel Polák a oblíbený DJ Petr Němec. Program byl doprovázen vystoupením Kozojedských berušek pod vedením Hanky Prokopcové a zábavným představením šaška – Tomáše Hanzlíčka. Děti si kromě taneční zábavy užili i soutěžení o různé sladké odměny. Pro všechny děti jsme v průběhu akce zajistili menší občerstvení, brumíka a pitíčko. Závěrem byly vyhodnoceny nejlepší masky ve třech kategoriích. Každá maska se nám zdála naprosto skvělá, a tak jsme si pro všechny připravili medaile a tašku odměn. Duha Kopretina Plzeň by ráda poděkovala za pomoc všem, kteří se podíleli na přípravě této vydařené akce a také všem sponzorům a také za hojnou účast všem. Těšíme se na další akce pořádané sdružením Duha Kopretina Plzeň – bowling, paintball, turnaje ve florbalu nebo v deskových hrách aj.

Martina Václavovičová

Dominion Tour a jeho cesta po Čechách pokračuje druhým ročníkem

Duha – dužina Děsír, dobrovolníci z nejrůznějších klubů deskových her vás i v letošním roce zvou na turnaje ve společenské hře Dominion. V rámci série akcí nazvané Dominion Tour se uskuteční možná i ve vašem městě. Navštíví více než 25 měst celé České republiky. Termíny a místa konání všech turnajů naleznete na webových stránkách www.dominiontour.cz.

Dominion Tour probíhá od února do října. Jednotlivé turnaje pořádají různé organizace a kluby. Hráči na nich získávají kvalifikační body, a ti nejlepší se utkají ve velkém celorepublikovém finále. To se uskuteční v říjnu letošního roku v rámci mezinárodního festivalu her Deskohraní.

Dominion Tour je na začátku své letošní cesty, kterou zahájí v Praze a Kopřivnici. Dominion si dále můžete přijít zahrát například do Českých Budějovic, Třebíče, Sokolova, Hradce Králové, Ostavy a prozatím dvou desítek dalších měst.

V 1. ročníku Dominion Tour, který proběhl v loňském roce, si celkem zahrálo 471 hráčů. Na turnajích bylo zahráno celkem 785 her a hráči byli odměněni cenami v celkové hodnotě přes 30 tisíc korun. Titul Mistr Dominion Tour pro rok 2010 získal ve velmi vyrovnaném finálovém souboji Tomáš Tvaroh ze Stanic. V říjnu se ukáže, zda titul obhájí i pro letošní rok.

Průběh Dominion Tour ukázal, že se jedná o nejúspěšnější sérii akcí ve hře Dominion. Zájem hráčů i organizátorů je velký. Počet pořádaných turnajů již dnes blíží

ke třiceti. Jak si vysvětluje úspěch Jakub Těšínský, hlavní organizátor Dominion Tour: „Hlavním důvodem je jednoduchost hry. Mnozí se jí učí až těsně před turnajem, a přesto si dobře zahrají. Hra je krátká, svižná a nabízí nepřekonatelné množství variant. Na turnaji se objevují i děti. Ty hra vyloženě baví, a některé z nich dokonce zanechají své rodiče ve výsledkové listině hluboko za sebou.“

Dominion je moderní společenská hra, která se stala nejúspěšnější hrou roku 2009. Oceňuje ji široká veřejnost i odborníci. Získala řadu cen, například prestižní cenu německé kritiky Spiel des Jahres, cenu

německé veřejnosti Deutscher Spiele Preis či cenu české Akademie her Hra roku. Důvodem úspěchu je bezesporu originální herní princip, jednoduchá pravidla, krátká herní doba a zábavnost hry ve dvou, třech i čtyřech hráčích.

Jakub Těšínský, Duha-Děsír

Bližší informace o Dominion Tour:

web: www.dominiontour.cz

e-mail: info@dominiontour.cz

Carcassonne Tour s Hrou roku 2001

Duha – dužina Děsír dobrovolníci z různých klubů deskových her pro Vás tentokrát připravili přátelské turnaje v jedné z neznámějších moderních společenských her - Carcassonne, které se budou konat možná i ve vašem městě. V rámci série akcí nazvané Carcassonne Tour navštíví nejméně 20 měst celé republiky. Termíny a místa konání všech turnajů budou v nejbližších dnech zveřejněny na webových stránkách www.carcassonne-tour.cz.

Turnaje Carcassonne Tour budou probíhat od března do září. Jednotlivé turnaje pořádají různé organizace a kluby. Hráči získávají kvalifikační body a deskové hry v celkové hodnotě desítek tisíc korun. Carcassonne Tour je na začátku své cesty, kterou začne turnajem v Praze. Následovat budou mimo jiné Hradec Králové, Karlovy Vary, Plzeň, Příbor, Dobříš, Brno, Ostrava, Ústí nad Orlicí a další města v celé republice.

Ti nejlepší hráči se utkají ve velkém celorepublikovém mistrovském turnaji, které se uskuteční v říjnu letošního roku v rámci mezinárodního festivalu her Deskohraní.

Carcassonne Tour navazuje na Dominion Tour, který se loni stal nejúspěšnější sérií akcí ve hře Dominion. „Zájem hráčů a organizátorů jednotlivých turnajů byl tak velký, že původně plánovaný počet turnajů se vyšplhal na téměř dvojnásobek“, vysvětluje Jakub Těšínský, jeden z hlavních

organizátorů.

Cílem našich Tour je ukázat lidem, že moderní deskové hry jsou určeny všem hravým lidem, malým i velkým, expertům i amatérům. Zahrát a pobavit se u Carcassonne může přijít každý.

Carcassonne je moderní společenská hra, která se stala nejúspěšnější hrou roku 2001. Oceňuje ji široká veřejnost i odborníci. Získala řadu cen, například prestižní cenu německé kritiky Spiel des Jahres, cenu německé veřejnosti Deutscher Spiele Preis či cenu české Akademie her Hra roku. Důvodem úspěchu je bezesporu originální herní princip, jednoduchá pravidla, krátká herní doba a zábavnost hry ve dvou, třech i čtyřech hráčích.

Jakub Těšínský, Duha-Děsír

Stačí koupit letenku, pak už jde vše samo

Jiří Kubricht letos v létě spojil chuť pomáhat druhým s touhou po cestování a zapojil se do dobrovolnického programu Sdružení Duha. Jeho cíloviště však bylo více než exotické – na dva týdny se v rámci programu „Trochu jinak“ vypravil na malajskou část ostrova Borneo.

Jiří Kubricht (25) vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. V současnosti studuje Master of Laws na Nottingham Trent University ve Velké Británii. S podobným workcampem jako v Malajsii prý nikdy zkušenost neměl, ale velmi rád pomáhá jako příležitostný dobrovolník, „kdekoli je potřeba“. Několikrát byl například na pár dní v Camphillu, což je program zaměřený na ekologické hospodaření v Českých Kopistech. Mezi jeho velké záliby patří také cestování – zvláště prý pokud jde o tzv. „batůžka-ření“. Procestoval tak Ukrajinu, Rusko po transsibiřské magistrále až do Mongolska, nějaký čas strávil v Indii, Austrálii, kde půl roku studoval, či ve Spojených státech, kde studoval rok. V rámci svých cest navštívil také Izrael, Palestinu, Jordánsko i většinu zemí Evropy.

Jiří, můžeš nám přiblížit, jaké cíle měl workcamp, na který ses vydal?

Šlo především o pomoc místním obyvatelům. Pomáhali jsme místním s prací na pepřovém poli, které jsme pletli, okopávali a přikrývali kořeny rostlin hlínou, a také jsme budovali betonovou nádrž, aby v ní mohli místní pěstovat ryby.

Kolik vás tam pracovalo?

Celkem nás bylo dvanáct. Tři dobrovolnice byly z Francie, čtvrtá byla z Malajsie, nicméně z města – z Kuala Lumpur, a zbytek byli Japonci a Japonky.

Byli to všichni lidé zapojení do dobrovolnického programu?

Ano, akorát zprostředkovatelská dobrovolnická organizace byla pokaždé jiná.

Proč ses rozhodl do programu přihlásit?

Měl jsem několik důvodů. Asi hlavní byl ten, že jsem se chtěl podívat do exotické země a být dobrovolník na

workcampu je velmi dobrý způsob, neboť o ubytování a jídlo je postaráno – tedy je zdarma. Za druhé, můj workcamp se konal v srdci Bornea, tedy uprostřed džungle, což znělo velmi dobrodružně, a to mě lákalo. Za třetí, z vlastní zkušenosti vím, že člověk nejlépe pozná cizí zemi, pokud žije a pracuje s místními lidmi. A za čtvrté, rád pomáhám a cestuji, a workcamp je kombinace obojího.

Borneo přeci jen patří k pro nás exotičtějším oblastem. Jací byli z tvého pohledu místní obyvatelé?

Jednalo se o původní obyvatel Bornea, kteří zde žili od nepaměti – sami sebe nazývají „Iban people“. Vyznačují se zejména tím, že žijí v takzvaných „longhouses“, což je jeden hodně, ale opravdu hodně dlouhý dům. V něm žije pohromadě celý kmen, který se skládá z jednotlivých rodin. Tam, kde jsem byl já, žilo pod jednou střechou dvanáct rodin, ale jsou i mnohem větší longhousy, kde je třeba třicet nebo padesát rodin. Dům je rozdělen na pokoje, které náleží jednotlivým rodinám, ale které jsou obvykle navzájem průchozí, takže soukromí je obvykle minimální. Celý longhouse je potom propojen dlouhou verandou, kde se odehrává komunitní život a kde se konají společné porady. Další zajímavostí potom je, že Iban people byli ještě před sto lety aktivní lovci lebek, což je ještě teď vidět na výzdobě longhousu – například tam, kde jsem byl já, viselo na vchodem šest lidských lebek...

Jak na vás – dobrovolníky tito lidé pohlíželi?

Vzledem k tomu, že jsme s nimi čtrnáct dní žili v jejich domě a že jsme jim přijeli pomáhat, tak jejich vztah k nám byl velmi vřelý a dost často měli dokonce starost, abychom nepracovali příliš.

Co jsi považoval po tvém příjezdu na ostrov za nejobtížnější?

Vypozorovat místní společenské zvyky, aby si člověk svou

nevědomostí a neomaleností neznepráteleli místní obyvatele, kteří jsou mimochodem velmi přátelští.

Co naopak na svém rozhodnutí vyjet na workcamp nejvíce oceňuješ?

Určitě spoustu zážitků, které jsem získal. Například společné večere – jedlo se na zemi a rukama, jídlo – ochutnal jsem rostliny z džungle, netopýry nebo i mravence, procházky v džungli a koupání v řece.

A nebál ses trochu o své zdraví či bezpečnost?

Zpočátku člověk pociťuje určitý pocit nejistoty – neví, jaké podmínky budou na místě, co ho čeká a tak podobně. Nicméně dorazí na místo, seznámí se se vším a vidí, že se vlastně nemá čeho bát a tyhle pocity rychle zmizí. Je dobré mít na paměti, že workcamps jsou obvykle opakující se záležitost, takže místní už mají s dobrovolníky zkušenosti. Navíc, pokud by se v minulosti vyskytly nějaké problémy, pak by zaštiťující dobrovolnická organizace znovu workcamp na tom místě neuspořádala. No a nakonec, workcamps jsou založeny na dobrovolné pomoci, takže budete v jedné skupině s lidmi, kteří mají většinou „dobré srdce“. Asi nejzajímavější zážitek, kdy jsem měl trochu nahnáno, byl, když jsem se vydal sám na procházku do džungle. Když je tam člověk sám, tak vše najednou velmi

ožije a odevšud se ozývají různé zvuky – ptáci, vážky, cikády a drobná zvířata. Měl jsem trochu mráz v zádech, ale bylo to docela vzrušující. No a jak jsem se tak procházel, tak najednou slyším hodně silné bzučení, které se rychle přibližovalo a najednou se ozývalo odevšad kolem. Tak jsem začal upalovat nazpátek tak rychle, jako snad nikdy v životě. Chvilí mě to ještě pronásledovalo, ale nakonec jsem tomu utekl. Doteď nevím, co to bylo, ani jak moc to bylo nebezpečný.

Když se podíváme na ekonomickou stránku celé tvé

Více o programu Trochu jinak najdete stránkách www.trochujinak.cz. A tam se můžete přihlásit na letošní workcamps, jejichž sezóna právě začíná.

cesty, odhadneš, kolik tě přibližně celý pobyt stál? Co vše ti bylo hrazeno?

Hrazeno je jídlo a ubytování. Platit se musí doprava, zpáteční letenka na Bornea stála 25 tisíc korun, a poplatek za workcamp, tedy 1 500 korun. Jinak ceny v Malajsií jsou obecně o třetinu nižší než u nás. Já jsem ještě čtrnáct dní před workcempem cestoval po Malajsií a průměrně jsem utratil 400 až 500 korun na den, včetně jídla, ubytování, vstupného a dopravy.

Kdybys dostal příležitost, absolvoval bys podobný workcamp znovu?

Určitě nelituji toho, že jsem se takového workcampu zúčastnil a určitě nevylučuji, že se na podobný workcamp v budoucnosti opět vydám.

Jaký je podle tebe ideální člověk pro to, aby se na workcamp, jaký jsi absolvoval ty, mohl vypravit? Jaké by měl mít předpoklady?

Mít odvalu a umět si poradit. Co se týče odvahy, tak jde jenom o to se rozhodnout a koupit letenku, a pak už jde všechno samo. A když se člověk vrátí, tak si pak říká, že to vlastně bylo úplně v pohodě. No a když pak na místě člověk musí řešit různé situace, tak se naučí velmi rychle, jak si poradit, takže to vlastně není ani předpoklad. Například místní neuměli anglicky, tak jsme se dorozumívali různě. (smích)

Dvacetiny Duhy Rysi

V termínu 4.- 6. 2. 2011 oslavil oddíl Rysi na Pohořanech své 20. narozeniny. Na akci byly rozeslány pozvánky i bývalým členům. Věřte, nevěřte sehnat některé kontakty bylo hodně těžké. Někteří jsou v různých koutech republiky a někteří i v zahraničí.

Pozvání přijalo a na akci dorazilo 35 dospělých bývalých členů a 12 dětí různého věku (někteří už od několika měsíců). Současných členů se zúčastnilo 23. Program byl připraven tak, aby se jej mohli účastnit jak současní, tak i bývalí členové dohromady. Řádilo se na sněhu, hrál se ping pongový kolotoč, proběhl přírodovědný kvíz i velká spousta společenských a stolních her.

Ve volném čase se prohlížely kroniky, fotoalba, videozáznamy a cancáky, které si většina přinesla. K této příležitosti byl upečen dort s hlavou rysa, který se spravedlivě rozdělil mezi všechny účastníky, zapili jsme to rychlými špunty a večer, na nejbližším nejvyšším kopci "Jedová" byl připraven ohňostroj. Pobyt nám zpříjemňovaly dobroty, které byly připravovány našimi skvělými kuchaři. Akce se vydařila ke spokojenosti všech zúčastněných.

Prima jízda aneb Sněhojízda v Jizerkách

Během poctivě zaslužených pololetních prázdnin na začátku února pořádala Duha Velká Medvědice první akci v novém roce. A kam jinam v únoru vyrazit, než někam za sněhem. Alpy v Čechách bohužel nemáme, ale i tak jsme se rádi spokojili s příkrými svahy Jizerských velehor. Ty nám patřily po celou dobu, od 3. do 6. února. Nejen nám, ale i účastníkům z klubu přátel přírody Malá liška, kteří jeli s námi.

Původně jsme očekávali, že pojedou lidi z více míst Česka. Proto jsme se rozhodli uspořádat akci v Jablonci nad Nisou. Oproti očekávání jsme měli s sebou Olomoučany a účastníky z hanáckého venkova, kteří tak museli urazit šestihodinovou pouť vlakem, než na ně sedla první sněhová vločka. Přesto nás sever Čech přijal přátelsky. Skautská základna v Jablonci sloužila dříve jako jesle na kraji sídliště.

Nyní se v ní pokoušejí dělat něco pro děti a nabízejí i ubytování. Přestože topení více hučelo, než topilo, a ze sprchy padaly kousky ledu, bylo to ubytování útulné. Odtud jsme vycházeli vstříc programu, jímž byl sních ve všech podobách, a neodradila nás od něj ani sobotní obleva.

Dvakrát jsme se vypravili na půldenní lyže a snowboard do nedalekého skiareálu v Bedřichově. I přes mlhu, páteční mraz a sobotní oblevu jsme si pobyt na sjezdovce pořádně užili. Po dostatečném vyblbnutí na svahu čekal účastníky další program na ubytovně i mimo ni. Obzvláště náročný byl výšlap neodklizenými jabloneckými ulicemi na rozhlednu Petřín, která byla zavřená. Spravili jsme dojem zákuskem na náměstí, kde navíc zrovna probíhal závod ve freestylem lyžování. Večery jsme potom trávili relaxací v aquaparku nebo promítáním filmu. Účastníci si také mohli vybrat mezi několika stolními hrami, které jsme s sebou měli. Z pohledu organizátorů (a snad i účastníků) to byla akce povedená. Na srazu na nádraží se nám objevilo pár nových tváří, takže nakonec se nás v Jablonci sjelo téměř 20 s průměrným věkem okolo 16 let. Velmi rychle se ze všech lidí na akci vytvořila jedna velká parta, která se snad objeví i příště—at už na březnovém VIP víkendu v Ostravě, nebo na již druhém ročníku úspěšné česko-německé akce Winds of Change, která proběhne tradičně o Velikonocích v Železné u Berouna.

Štěpánka Štrajtová a Hynek Pečinka

Sousedé se stávají přáteli - ocenění aktivit Duhy Kopretina

V pátek 3. prosince 2010 byla v Mnichově podruhé udělena prestižní cena „Jugend für Bayern“ (Mládež Bavorsku), kterou je oceňováno mimořádné nasazení mládeže pro demokracii a společnost v Bavorsku. K oceněným tento rok patří česko-německý projekt „Sousedé se stávají přáteli“. Z široké palety projektem organizovaných aktivit byla vyzdvížena rovněž česko-německá setkání Duhy Kopretiny z Plzně. Blahopřejeme! Slavnostní předávání z pohledu Kačky, dobrovolnice a vedoucí Duhy Kopretiny

Ráno v 9:30 hod byl sraz před Tandemem v Plzni a vyrazili jsme směr Mnichov. Když jsme dorazili do sálu, kde všechno ohledně předávání cen mělo probíhat, tak jsme si odložili svoje věci do šatny a bylo nám vysvětleno, co nás čeká a kde budeme sedět. Oficiální zahájení bylo kolem 14:30 hod, kdy měl proslov prezident Bavorska, také ministerský předseda, kardinál a další významné osobnosti Bavorska, také tam byl český konzul.

Pak došlo k předávání cen, celkem byly vyhodnoceny tři organizace, které se zabývají něčím záslužným pro děti. Organizace Duha Kopretina Plzeň spolupracovala a stále spolupracuje s Tandemem na projektu „Sousedé se stávají přáteli“. Společně se mnou tam byly ještě asi 3 organizace, které se také na tomto projektu podílely. Každý z nás dostal ocenění, také dárek a udělali jsme společnou fotku s ministerským předsedou.

Po skončení udělování cen byl obrovský raut, kde byly hlavně bavorské speciality, pro mě dost neznámé. Byla to pro mne určitě zajímavá zkušenost a hlavně skvělý zážitek a doufám, že mám ještě další před sebou.

Katka Dobiášová

Trochu jiný večírek zabodoval

2. února 2011 se v pražském klubu K4 sešli zájemci o téma dobrovolnictví s koordinátory projektů Duhy (Tamjdem, Na dlouho mimo, Workcampy), které nabízí dobrovolnické příležitosti jako alternativu k trávení volného času pod souhrnným názvem program Trochujinak. Rok 2011 je Evropským rokem dobrovolnictví, a tak jsme rádi představili nabídku dobrovolnických možností, se kterými máme v Duze bohaté zkušenosti, projekt Workcampy nabízíme nejdéle, dvanáct let, nejmladší projekt Tamjdem funguje v Duze čtvrtým rokem. Současně v pražském Národním informačním centru mládeže (NICM) probíhá v únoru výstava fotografií z workcampů 2010, které loňští účastníci zaslali do každoroční fotosoutěže pořádané na konci sezóny.

Středeční trochu jiný večer o dobrovolnictví začal dlouhou frontou při vstupu. Přes padesát nových zájemců i bývalých dobrovolníků se přišlo dozvědět jaké jsou plány na rok 2011 a podělit se o své zkušenosti. Největší úspěch měla úvodní hra, tzv. World Café, kdy byly ustanoveny tři skupiny podle témat projektů a návštěvníci se tak mohli dozvědět potřebné informace. Budoucí dobrovolníci se zajímali hlavně o

Program Trochujinak

Markéta Votavová, koordinátorka projektu Tamjdem, tamjdem@duha.cz

Jana Doudová, koordinátorka projektu Na dlouho mimo, evs@duha.cz

Pedro Pires Henriques, koordinátor projektu Workcampy, workcampy@duha.cz

www.trochujinak.cz, tel.: 234 621 374

Duha, Senovážné nám. 24, Praha 1

to, jaký typ práce dobrovolníky na projektech čeká, kde se bydlí, jak je to s financemi, v živých diskuzích došlo na dotazy o zkušenostech z

mezinárodních workcampů, jaké dovednosti se dají naučit na Tamjdemu a co znamená být dlouhodobě dobrovolníkem v neziskové organizaci v zahraničí, při této příležitosti se promísili zkušení dobrovolníci všech projektů spolu s novými mladými lidmi se zájmem o dobrovolnictví, a ti tak získávali odpovědi na praktické i teoretické otázky o dobrovolnických možnostech.

Následovala společná tvorba komiksu na téma „Dobrovolníci mění svět“, hudební videoprojekce a vyhlášení tomboly. Úspěch měly nové propagační materiály. Na konci večera jsme zjistili, že nejen koordinátoři, mají na sobě tričko s logem Trochu jinak.

Dobrovolníci se s trikem a úsměvem vesele loučili a pan barman neuklízěl klub v zástěře, ale v trochu jiném triku. Místo setkání atmosféře taky pomohlo, v historických prostorách, přímo v centru Prahy bylo příjemné a koordinátoři se těší, jak se letos s dobrovolníky při projektech potkají.

Jana Šoupalová

Mám ráda výzvy

Lenka Lenočka Pospíšilová je šéfkou lutínské dužiny Duha Křišťál. Přestože Lutín není příliš známým místem z mapy ČR, Duha Křišťál si v našem sdružení drží zvučné jméno po mnoho let. Lenočka byla na 23. Velké Duze oceněna Duhovou štafetou a spolu s ní i další, teprve 19 letý vedoucí Petr Hryzal Doseděl z Duhy Křišťál. Lenočka je důkaz, že inspirující vedoucí své nadšení umí předat dál. Více v rozhovoru s oceněnou

Ahoj Lenočko, čeká tě v nejbližší době nějaká tradiční akce, na kterou už se připravuješ?

Samozřejmě už se pilně připravujeme na náš tradiční letní tábor, který bude na tradičním Hoštejně.

Čím to je, že se někteří lidé setkávají pravidelně i dlouhé roky a neomrzí se? Znáš recept?

Možná, že je to tím, že se mezitím nenechají semlet politikou, ať je jakkoliv krušná. Anebo si řeknu, že kdo dokáže dělat pro děti a ještě zadarmo, tak nemůže být z podstaty špatný člověk a nějaké momentální věci, co by mi zrovna vadily, přehlídnu.

Letošní rok je rokem dobrovolnictví - ale ty pracuješ pro děti, jak už dlouho vlastně, prozradíš? Co tě v tom drží?

Dělám tuhle zábavu už od 15 let, takže letos 30 let, tý, jo! Napřed to pro mne byl takový únik z rodinné situace, kdy jsem vůbec nic nemohla, nikam jít, do kina, venku jsem musela sedět před barákem, přitom jsem nikdy nic neprovedla...a tohle naši po jedné hádce začali akceptovat. A mě se líbilo, že někdo má radost z toho, že s nimi dělám blbosti. Pak když jsem se rozvedla a přestěhovala úplně jinam, jsem hledala nějakou kotvu, ve které jsem si věřila a založila Křišťál...

A drží mě v tom asi vědomí, že to má smysl, protože děcka jsou šťastné, když pro ně uděláš cokoli při čem se baví a na rozdíl od dospělých se neptají opatrně, co za to budou muset dát.

Na Velké Duze v roce 2008 byla poprvé rozdána ocenění dobrovolníkům Duhy. Duhou se od té chvíle rozběhla Duhová štafeta – pět členů Duhy bylo symbolicky odměněno za svůj přínos organizaci, v dalším roce to byli oni, kdo předávali pomyslný štafetový kolík dalšímu členovi Duhy a vyslovili uznání někomu, o kom vědí, že je inspirací pro své okolí, vyjádřili úctu k jeho či její dobrovolnické práci a rozvoji hodnot sdružení. Členové Duhy se Duhovou štafetou vzájemně povzbuzují k dalším aktivitám a radují se z duhových úspěchů.

V současné době je v Duze patnáct dobrovolníků, vedoucích dětí a mládeže, oceněných Duhovou štafetou. Letos přibude dalších pět

Co dalšího tě ještě ovlivnilo než vznikl Křišťál?

Kdybych to vzala na osoby, tak to byla jedna známá, která mě v 15 letech vzala (složitě přesvědčila mé rodiče) se svým oddílem, na pochod Po stopách Ostravské federace a tam to zajiskřilo.

Lenočko, myslíš si, že jedinec může měnit svět? Bohužel, myslím, že ne.

Měla jsi radost z ocenění Duhové štafety, kterou jsi získala minulý rok v listopadu na Velké Duze?

To víš, že jo, přestože si myslím, že jsou lidé, kteří se zasloužili víc. Ale trochu to zní jako falešná skromnost, a tak to nebudu dál rozvádět.

Díváš se kolem sebe, koho oceníš ty?

Dívám, od prvního okamžiku, kdy opadla ta největší vlna euforie. A je to těžké, protože nejvíce by si to zasloužil asi můj muž, jenže... Ale už mi bliká v hlavě dalších pár jmen napříč Duhou a bude to sice těžké, ale já mám ráda výzvy.

Co by jsi popřála Duze, vaší dužině a nám všem?

Duze bych přála málo lidí, kteří ji berou jako levnou cestovku a hodně tolerance na všech stranách při řešení čehokoli. Naši dužině nějakého dalšího Hryzala nebo Hryzalku, hlavně, jestli se dostane ten současný na výšku do Prahy. A nám všem? Už žádné Japonsko, Libyi...a mrtvé Aničky, to vážně nejvíc.

Lenočky se na dálku ptala Jana Šoupalová